

סיכומי הדינים העולים ממוסקנת הגמרא בדף היומי

קידושין דף ח' למסקנא

דף ח' ע"א

א. עבד עברי נקנה בכסף שנאמר 'מכסף' מקנתו, ובשוה כסף, שנאמר 'שיב גאולתו'. אבל אינו נקנה 'בתבואה וכלים', ונחלקו אמוראים בפירושו: (א) יש מפרשים, שאין נקנה בהם כשאיין שומתם ידועה (כרב יוסף לעיל ז:). (ב) שנקנה בתורת כסף, ולא בקנין חליפין. (ג) כשאיין בהם פרוטה אינו נקנה בהם, ולא תאמר שמאחר שהנאתם קרובה, קונים גם כשאיין בהם פרוטה.

ב. עגל זה או טלית זה לפדיון בני, לא אמר כלום. עגל זה או טלית זו 'בחמש סלעים' לפדיון בני, בנו פדוי. ונחלקו אמוראים בביאור דין זה: יש מפרשים שגם אם שוים חמש סלעים, אם איין שומתם ידועה איין פודים בהם (כרב יוסף). וי"מ שאינם שוים חמש סלעים, ואם אמר הכהן 'לדידי שוה לי חמש סלעים', והוא צריך לאותו דבר, בנו פדוי.

ג. אמר לאשה: התקדשי לי במנה, ונתן לה דינר, מקודשת וישלים. שכוונתו לומר לה התקדשי לי בדינר על מנת שאתן לך מנה, וכל האומר 'על מנת' כאומר מעכשיו.

ד. אבל אם אמר לה 'במנה זו', והיה מונה והולך, ורצה אחד מהן לחזור, אפילו בדינר האחרון הרשות בידו, שלא חלו הקידושין עד שיתן כל המנה. ואם נמצא מנה חסר דינר, או שהיה בו דינר של נחושת ולא הכירתו (שנתנו

סיכומי הדינים העולים ממסקנת הגמרא בדף היומי

בלילה, או שהיה בין המטבעות), אינה מקודשת. ואם נמצא דינר רע, אם אינו יוצא כלל, אינה מקודשת. ואם יוצא על ידי הדחק, מקודשת ויחליף. וי"א שאם היה מונה והולך, גם אם אמר 'במנה' סתם, ונמצא חסר דינר, אינה מקודשת. כי מאחר שהיה מונה והולך, דעתה להתקדש עם כל המנה.

דף ח' ע"ב

א. האומר לאשה התקדשי לי במנה, והניח לה משכון עליה, אינה מקודשת. 'מנה אין כאן משכון אין כאן'. וכן הקונה שפחה מאחרים, ונתן עליה משכון, לא קנה.

ב. קידשה במשכון של אחרים, מקודשת, שבעל חוב קונה משכון, שנאמר 'ולך תהיה צדקה', אם אינו קונה צדקה מנין?

ג. אמר לאשה: התקדשי לי במנה, נטלתו וזרקתו לים או לאור או לכל דבר האבד, או שהשליכה אותו לפניו, אינה מקודשת. אמרה לו: תנס לאבא, לאביך, לפלוני, אינה מקודשת. על מנת שיקבלום לי, מקודשת. אמרה לו: תנס על גבי סלע אינה מקודשת. ואם היה סלע שלה מקודשת. ואם היה סלע של שניהם, נסתפקו בגמרא אם מקודשת.

ד. אמר לה התקדשי לי בככר, ואמרה לו תנהו לכלב, אינה מקודשת. אם היה כלב שלה, מקודשת. ואם היה כלב רץ אחריה, נסתפקו בגמרא אם מתקדשת לו בהנאה שמציל אותה, או לא לפי שחייב מן התורה להצילה. אמרה לו, תנהו לעני אינה מקודשת, אפילו אם היה סמוך עליה, שגם הוא חייב לפרנסו כמותה.

אומץ יקר!

דווח לנו על תיקון טעות, שגיאת כתיב, הערה, או כל תגובה אחרת, בכחובת: 7600235@gmail.com
אין לעשות שימוש מסחרי בסיכום זה או בחלק ממנו. להצטרפות שלחו דואר לכתובת:

7600234@etrog.net.il